

Dosarul nr. 2ra-1628/2021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. O. Dvornic)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Sîrbu, D. Dulghieru, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

10 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată (acțiune oblică) depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 89 împotriva lui Iurii Scripnicenco cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” și a fost menținută hotărârea din 24 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 30 ianuarie 2020 SA „Termoelectrica” în interesele CCL nr. 89 a depus cerere de chemare în judecată (acțiune oblică) împotriva lui Iurii Scripnicenco cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei termice și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în baza contului personal deschis de CCL nr. 89 pe numele pârâtului, ultimul a beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare.

A menționat reclamantul că, potrivit informației privind situația despre achitarea serviciilor locativ-comunale, pârâtul domiciliază în apartamentul nr. 20, xxxxx și înregistrează o datorie totală pentru consumul de energie termică în sumă totală de 9146,05 lei, pentru perioada 01 noiembrie 2017-31 decembrie 2019.

A subliniat reclamantul că, în cazul prestării serviciilor comunale de către administratorul fondului locativ CCL nr. 89, prestarea serviciilor este efectuată în temeiul contului personal deschis pe numele pârâților, locatarii sunt obligați să achite contravaloarea serviciilor prestate conform facturilor fiscale în cazul lipsei contractelor încheiate cu consumatorii, ceea ce rezultă și din legislația aplicabilă (Legea nr.1402 din 24 octombrie 2002, art.25 alin.(5) etc), astfel, în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală, indiferent de faptul dacă a fost sau nu

încheiat contract în acest sens, consumatorii urmează să achite serviciile prestate, or, lipsa unui contract scris nu scutește consumatorul de obligația achitării serviciului prestat.

A mai relatat reclamantul că, prin prisma prevederilor legale, pârâtul este obligat să achite costul serviciilor prestate pentru apartamentul al cărui locatar este, care a acumulat o datorie ce se confirmă prin informația despre calculul și achitarea serviciilor comunale, precum și copiile ultimelor facturi expediate la adresa de consum.

A învederat că, este în drept să înainteze prezenta acțiune în judecată fără respectarea procedurii prealabile, deoarece prin intermediul facturilor lunare pârâtul a fost anunțat despre necesitatea achitării serviciilor furnizate. A solicitat reclamantul, admiterea acțiunii înaintate și încasarea din contul pârâtului Scripnicenco Iurii în beneficiul CCL nr. 89 datorita pentru consumul energiei termice în sumă de 9146,05 lei, acumulată pentru perioada 01 noiembrie 2017-31 decembrie 2019, precum și încasarea din contul pârâtului Scripnicenco Iurii în beneficiul SA „Termoelectrica” cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 274,38 de lei.

Prin încheierea Judecătoriai Chișinău sediul Centru din 03 februarie 2020, cererea de chemare în judecată (acțiune oblică) depusă de SA „Termoelectrica” în interesele CCL nr. 89 împotriva lui Iurii Scripnicenco cu privire încasarea datoriei pentru consumul energiei termice și încasarea cheltuielilor de judecată a fost acceptat în procedura cererilor cu valoare redusă.

Prin încheierea Judecătoriai Chișinău sediul Centru din 18 mai 2020 a fost dispusă examinarea cererii cu valoare redusă depusă de SA „Termoelectrica” în interesele CCL nr. 89 împotriva lui Iurii Scripnicenco privind încasarea datoriei pentru consumul energiei termice și încasarea cheltuielilor de judecată, în procedură contencioasă.

La 23 septembrie 2020, SA „Termoelectrica” SA în interesele CCL nr. 89 a depus o cerere de concretizare a pretențiilor, indicând că după depunerea cererii de chemare în judecată, pârâtul Iurii Scripnicenco a achitat integral datoria, astfel, a solicitat reclamantul încasarea doar a cheltuielilor de judecată pentru taxa de stat achitată în sumă de 274,38 de lei.

Prin hotărârea din 24 septembrie 2020 a Judecătoriai Chișinău sediul Centru, cererea de chemare în judecată (acțiune oblică) depusă de SA „Termoelectrica” a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 20 octombrie 2020 SA „Termoelectrica” a declarat apel nemotivat, iar la 01 februarie 2021 a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând, admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri privind admiterea integrală a cererii de concretizare a pretențiilor și dispunerea încasării de la Iurii Scripnicenco în beneficiul SA „Termoelectrica” a cheltuielilor legate de achitarea taxei de stat în mărime de 274,38 de lei.

Prin decizia din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de SA „Termoelectrica” și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea soluției sale instanța de apel a stabilit că din înscrisurile anexate la cererea de chemare în judecată nu se confirmă faptul că pârâtul a achitat datoria

după înaintarea acțiunii în judecată, or conform informației eliberate de către „Infobon” datoria a fost achitată în luna ianuarie 2021, iar acțiunea a fost depusă în judecată la 30 ianuarie 2020.

Mai mult, conform ordinului de încasarea a numerarului nr. 2 anexat la materialele dosarului este indicat termenul de achitare 31 ianuarie 2020, respectiv nu poate fi reținut argumentul reclamantului/apelant referitor la faptul că pârâtul a achitat datoria după depunerea acțiunii în instanța de judecată, adică după data de 30 ianuarie 2020, or acestuia din urmă încă nu-i expirase termenul de achitare acordat prin ordinul de încasare a numerarului.

La 13 septembrie 2021 SA „Termoelectrica” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, și hotărârea primei instanțe pe care le consideră neîntemeiate și ilegale, deoarece instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume prevederile art. 97 alin. (2) CPC.

A reiterat că reclamantul a pledat doar pentru încasarea cheltuielilor de judecată suportate, după ce au fost prezentate probe privind achitarea datoriei. Or, achitarea integrală a datoriei pretinse a fost achitată de intimat după depunerea cererii de chemare în judecată și după intervenția termenului de scadență.

În aceste împrejurări a apreciat ca fiind justificată solicitarea SA „Termoelectrica” de compensare a cheltuielilor de judecată în mărime de 274,38 de lei, or într-adevăr intimatul a achitat datoria după intentarea acțiunii, la caz fiind aplicabile prevederile art. 97 alin. (2) CPC. Respectiv în condițiile în care recurentul avea dreptul să ceară executarea prestației în mărime de 8484,91 de lei înainte de termen, astfel îi este justificată cerința încasării din contul pârâtului/intimat a cheltuielilor cu titlu de taxă de stat.

La 28 septembrie 2021, în adresa lui Iurii Scripnicenco și CCL nr. 89 a fost expediată copia cererii de recurs depusă de SA „Termoelectrica” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 93).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimatul să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost comunicată SA „Termoelectrica” la 16 iulie 2021 (f. d. 84).

Astfel, recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 13 septembrie 2021, adică în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului declarat de SA „Termoelectrica” completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Termoelectrica” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva

sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de SA „Termoelectrica” urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru